

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Jurida Petra Natália ügyvéd által képviselt S. Zrt. felperesnek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi bírság kiszabása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2010. március 1. napján kelt 6.K.33.962/2009/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 6.K.33.962/2009/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes által kiadott E. Magazin V. évfolyam 39. számának 8. oldalán MR73 című filmről „Megölni Istent” című film ismertető került közlésre. A filmhez kapcsolódó képi illusztráción egy férfi profilja látható, szájában - a tudósítás szerint - kilógó cigivel. Az I.r. alperesi beavatkozó bejelentésére indult eljárásban a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Regionális Felügyelősége /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ 2009. március 18. napján kelt KMF-2069-4/2009. számú határozatával a felperest 100.000.- Ft fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta, mert az E. Magazin programfüzetben, mint reklámhordozóban közzétett ezen képi ábrázolás dohánytermékek fogyasztására ösztönzött. Az alperes 2009. július 8. napján kelt HAJ-02304-3/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy az „Megölni Istent” című cikk mellett

megjelenített fénykép közzététele nem volt jogsértő. Az ítélet szerint a sérelmezett képi ábrázolás egy tudósítás illusztrációja volt, egy filmajánló pedig nem minősül gazdasági reklámnak, melynek célja a fogyasztásra ösztönzés volna. Az ítélet utalt a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény /a továbbiakban: Grtv./ 3. § d/ pontjára, rámutatva arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.198/2005/7. számú ítélete már megállapította, hogy egy tudósítás esetében a dohányzásra való ösztönzésről, értékesítés növeléséről vagy áru megismertetéséről akkor sem beszélhetünk, ha annak ilyen hatása lenne, tekintve, hogy a kifogásolt ábrázolás ilyen esetben nem minősül gazdasági reklámtevékenységnek. Az alperes és az alperesi beavatkozó által hivatkozott más jogesetekben, ténylegesen más termék igénybevételelét előmozdító dohánytermékek értékesítését is ösztönző esetekről van szó, ahol viszont kifejezetten gazdasági reklámnak minősülő tájékoztatások kapcsán vont le következtetést a bírói gyakorlat. A jelen esetben azonban nem beszélhetünk gazdasági reklámról.

Az alperes kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a felperes keresetének elutasítását. Előadta, hogy az E. Magazin V. évfolyam 39. számának /2008. szeptember 24.- október 1./ 8. oldalán „Megölni Istent” című film reklámja található. A film a műsor megnézésére ösztönzi a szemlélőt, így az gazdasági reklámnak minősül, és a dohányzó színész pedig megsértette a Grtv. 12. § /3/ bekezdésének b/ és c/ pontjába foglaltakat. Ez az eszköz a film megtekintésére, megismerésére, népszerűsítésére szolgál, és a műsor megnézésére ösztönzi a szemlélőt, így a Grtv. 2. § h/ pontja értelmében is gazdasági reklámról beszélhetünk. A Fővárosi Bíróság gyakorlatában több ítélet is egyöntetűen foglalt abban állást, hogy a dohányzó személy reklámját tilos közzétenni, továbbá a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.462/2006/4. számú ítélete is hasonlóan rendelkezik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, annak helyes indokai alapján. Utalt arra, hogy filmkritikáról van szó nem piár cikkről, a piár cikknek pontos szabályai vannak, hogy miként kell közzétenni a felperes saját szabályai szerint, és nem lehet szó gazdasági reklámtevékenységről azért sem, mert ez nem megrendelésre került közzétételre. A felperes tájékoztatási kötelezettségének tett eleget. Újságírói és sajtószabadság körébe tartozó eseteket a reklámoktól el kell határolni, így kritikai műfajú írások reklámnak nem minősülnek.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbi indokok alapján:

A Grtv. 3. §-ának a/ pontja értelmében dohánytermék bármilyen módon fogyasztásra szánt részben vagy egészben dohányból készült termék,

a d/ pontja szerint pedig gazdasági reklám olyan közlés tájékoztatási, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - /a továbbiakban együtt: termék/, szolgáltatás, ingatlan, vagyonértékű jog /a továbbiakban mindezek együtt: áru/ értékesítésének vagy más módon történő igénybevételeének előmozdítására vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás nevének megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru áru, árujelző ismertségének növelésére irányul /a továbbiakban: reklám/.

A Grtv. 13. § /1/ bekezdése dohányáru reklámjának közzétételét tiltja, míg a Grtv. 12. § /3/ bekezdésének b/ pontja a dohányáru olyan reklámjának a közzétételét tiltja, amely dohányzó személyeket ábrázol.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet megfelelően állapította meg a tényállást, és abból mindenben helytálló jogi következtetést vont le, mellyel a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett azzal a jogerős ítéleti megállapítással, hogy a perbeli tudósítás és az ahhoz tartozó képi illusztráció nem reklám, hanem filmkritika jegyeit magán viselő filmismertetés. A „Megölni Istent” című filmismertető szövege dominánsan kritikus, csak az utolsó bekezdésben említ meg - ellensúlyozandó - a kritikai észrevételeket két „erényt”. A „szájából kilógó cigi” szövegszerű említése is negatív kontextusban jelenik meg a szövegben.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint is meg kell különböztetni az információszabadság és sajtószabadság körében értékelendő művészeti, kulturális programokról való tájékoztatást, a kulturális témájú cikkeket, a művészeti kritikák évszázados hagyománnyal rendelkező műfaját a gazdasági reklámoktól.

Az alperes által hivatkozott legfelsőbb bírósági eseti döntéssel a felülvizsgálni kért jogerős ítélet nincs ellentétben, hiszen a hivatkozott Kfv.IV.37.462/2006/4. számú ítélet a metrómegálló mozgólépcsőinek oldal falán lévő reklámhordozókat értékelte, amelyek funkciójukból eredően reklámozás célját szolgálják, ellentétben az E. Magazin érintett rovatával, amely az aktuális filmek kritikai élű ismertetését tartalmazza. Ugyanígy az alperes által hivatkozott fővárosi bírósági ítéletek sem cáfolják mindezt, hisz azok is kizárólag reklámokra vonatkoznak.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az alperes által hivatkozott Grtv. 19. §-ának /6/ bekezdése is csak gazdasági reklámokra vonatkozhat, az érintett filmismertető azonban sem

formailag, sem tartalmilag, funkcionálisan tekinthető reklámnak. Mindezért nem sérült a Grtv. 3. §-ának h/ pontja és a Grtv. 12. § /3/ bekezdésének egyik pontja sem.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. §-ának /3/ bekezdése, az illetékről pedig a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14. §-a alapján döntött.

Budapest, 2011. január 11.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró